

F-477/19
17.4.2019

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJA LUCI
Broj: 11 0 U 023440 18 U
Dana, 10.04.2019. godine

Okružni sud u Banja Luci i to sudija Sunita Šukalo uz učešće Alme Ahmetović Ramić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženje za borbu protiv korupcije „Transparency International u BiH“ sa sjedištem u Banja Luci, u ulici Gajeva broj 2, zastupan po zakonskom zastupniku (u daljem tekstu: tužilac) protiv Okružnog privrednog suda u Banja Luci (u daljem tekstu: tuženi) kojeg zastupa zastupnik na osnovu zakona Pravobranilaštvo Republike Srpske, radi nedonošenja odluke po žalbi tužioca - "ćutanja administracije", dana 10.04.2019. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Tužba se uvažava i slijedom toga nalaže tuženom da u roku od 30 dana od dana prijema ove presude, donese odluku po žalbi tužioca, koju je uložio, dana 04.04.2018. godine.

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove nastale vođenjem ovog upravno-sudskog spora u iznosu od 200,00 KM, koje je dužan izmiriti u roku od 30 dana od dana prijema ove odluke, a pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Tužilac je podnio tužbu ovom sudu, dana 08.10.2018. godine zbog nedonošenja rješenja „ćutanja administracije“, odnosno nedonošenja odluke po žalbi, uloženoj, dana 04.04.2018. godine, a sve povodom zahtjeva za pristup informacijama, kojima raspolaže tuženi kao javni organ u skladu i prema sadržaju zahtjeva.

Tačnije, tužilac je pozivajući se na Zakon o slobodi pristupa informacijama tražio od tuženog pristup informacijama koje nisu dostavljene, odnosno po kojem nije postupljeno, nakon čega je uputio novi zahtjev o kojem se tuženi oglasio, dopisom od 06.03.2018. godine. Nakon dopisa, tužilac izjavljuje žalbu, dana 04.04.2018. godine, pa kako je od dana prijema žalbe protekao rok od 60 dana, a o žalbi nije odlučeno, upućen je zahtjev/urgencija za dostavljanjem odluke po žalbi u skladu sa članom 17 Zakona o upravnim sporovima.

Tužilac zaključuje da se radi o „ćutanju uprave“ jer Okružni privredni sud u Banja Luci nije, po žalbi, donio odgovarajući upravni akt, kako u roku koji propisuje zakon tako niti protekom tog roka na koji način su se stekli uslovi za pokretanje upravnog spora pred nadležnim sudom u skladu sa članom 17 stav 1 i 2 Zakona o upravnim sporovima. Kod navedenih činjenica, tužilac predlaže da sud uvaži tužbu i naloži tuženom da mu omogući pristup informacijama, odnosno donese odgovarajuću odluku u skladu sa odredbom člana 31 stav 4 Zakona o upravnim sporovima uz naknadu troškova koje je tužilac opredijelio kao troškove sudske takse na tužbu i presudu.

Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka, u ime i za račun tuženog, daje odgovor na tužbu u kojem navodi činjenice koje su prethodile donošenju tužbe i ponavlja da se tužilac, dana 26.02.2018. godine obratio tuženom po pitanju raspisanog javnog

konkursa za prijem stručnih saradnika u decembru mjesecu, 2017. godine pa u vezi s tim, traži dostavu zapisnika o radu konkursne komisije i druge podatke, koji su precizirani u zahtjevu.

U odgovoru se ističe da je postupajući po tom zahtjevu, tuženi, dana 06.03.2018. godine, podnosiocu dostavio dopis, broj 057-0-Su-18-000231 i u prilogu ovjerene fotokopije zapisnika o radu konkursne komisije tog suda za izbor kandidata na radno mjesto „stručni saradnik“, koji zapisnik je sadržavao podatke o članovima komisije, kriterijima koji će se bodovati i ocjenjivati, listom kandidata koji su bili na provjeri radnih i stručnih sposobnosti te utvrđenu rang listu svih kandidata sa konačnim bodovima i ocjenama.

Nakon toga, kako se navodi u odgovoru, dana 13.03.2018. godine, tom sudu obratio se tužilac tražeći dostavu kopiju kvalifikacionog testa kandidata, kopije zapisnika sa listom bodovanja kandidata sa intervju-a ili ocjene koje su kandidati dobijali od svakog člana komisije posebno te kopiju Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta tog suda.

Tuženi ističe da je, po tom zahtjevu, sačinio obavještenje pod istim brojem Su od 27.03.2018. godine, navodeći da nije u mogućnosti udovoljiti zahtjevu i cijeneći da ne postoji javni interes u konkretnom slučaju, a niti saglasnost nosilaca podataka trećim licima kao i da su Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta tog suda kao opšti akti, objavljeni u Službenom glasniku Republike Srpske, broj 80/2017.

Nadalje, u odgovoru, se pominje uložena žalba izjavljena protiv obavijesti tog suda, nakon čega je dopisima od 18.06. i 22.08.2018. godine, tužilac tražio dostavljanje odluke po žalbi.

Dalje se, u odgovoru, cijene navodi tužioca neosnovanim pa se ponavlja i cijeni da su dostavljeni traženi podaci s tim da se pravi izuzetak i navodi da pismeni testovi kandidata i njihovi odgovori na zadata pitanja, kao i liste s ocjenama, jesu dokumenti koji su dostupni članovima komisije i upravi suda koji obrađuje navedene podatke u svrhu zasnivanja radnog odnosa sa izabranim kandidatima te u slučaju potrebe i nadležnoj inspekciji ...ali ne i trećim licima, koja bi neovlašteno vršila uvid i kontrolu istih. Predlaže da sud odbije tužbu kao neosnovanu.

Iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je tužilac, dana 23.02.2018. godine, a pozivajući se na Zakon o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 20/01), uputio zahtjev za pristup informacijama tuženom precizirajući o kojim se informacijama radi.

Tuženi je djelimično udovoljio zahtjevu uz akt od 06.03.2018. godine, broj 057-0-Su-18-000231, nakon čega je tužilac uputio novi zahtjev po kojem se tuženi očitovao dopisom pa je tužilac izjavio žalbu o kojoj tuženi nikada nije odlučio.

Ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema odredbi člana 17 stav 1 Zakon o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS) propisano je da ako drugostepeni organ nije u roku od 60 dana ili u posebnom propisu određenom kraćem roku donio rješenje po žalbi stranke protiv rješenja prvostepenog organa, a ne donese ga u daljem roku od 15 dana po ponovljenom traženju, stranka može pokrenuti upravni spor kao da je žalba odbijena.

Prema stavu 2 ove odredbe, stranka može postupiti na opisani način i kada po njenom zahtjevu tuženi nije donio rješenje odnosno prvostepeni organ u roku utvrđenom zakonom, protiv kojeg ima mjesta žalbi.

Smisao ove odredbe je u omogućavanju sudske zaštite u upravnom sporu, onoj stranci kojoj drugostepeni organ u zakonom propisanom roku nije odlučio po žalbi protiv prvostepenog rješenja ili po žalbi zbog nedonošenja rješenja po njenom zahtjevu.

Pored očitog propusta tuženog da odluči po žalbi u zakonom propisanom roku, drugi kumulativni uslov za pravo podnošenja tužbe u upravnom sporu je i taj da je po isteku zakonskog roka za odluku po žalbi, stranka do drugostepenog organa zahtijevala donošenje odluke po žalbi u novom petnaestodnevnom roku.

Ukoliko sud ocijeni da su ovi uslovi ispunjeni, tužba se uvažava kao opravdana i drugostepenom organu se daje nalog da donese odgovarajuću odluku u roku, ne dužem od 30 dana od dana dostavljanja presude kako je propisano članom 31 stav 4 ZUS.

Iz podataka u spisu predmeta proizlazi da se tužilac, oslanjajući se na Zakon o slobodi pristupa informacijama obratio tuženom, tražeći dostavu informacija koje su pod kontrolom tog suda (organa). Činjenica je da je tužilac precizirao koje informacije su mu neophodne i da je nakon zahtjeva, uputio urgenciju pa je tuženi dopisom od 06.03.2018. godine, odlučio djelimično o zahtjevi tužioca.

Nakon toga, tužilac ponavlja zahtjev na koji tuženi dostavlja obavijest na koju tužilac izjavljuje žalbu i ponovnu urgenciju i na taj način ispunjava uslove koje zakon traži za primjenu instituta „ćutanja uprave/administracije“.

Činjenica je takođe da je od dana prijema žalbe, protekao rok od 60 dana u kojem roku, kao ni protekom tog roka, tuženi nije odlučio. Protekom roka, uložena je urgencija i tražena odluka po žalbi.

Tužilac je uputio legitiman zahtjev na temelju pomenutog Zakona o slobodi pristupa informacijama i precizirao svoj zahtjev ne tražeći pri tome, lične podatke o određenim fizičkim licima ili druge lične podatke, tako da je tuženi, primjenom principa anonimiranja, odnosno izdvajanja podataka koji bi mogli ugroziti nečiju privatnost, mogao primijeniti okvir u kojem bi dostavio tražene podatke ili bi pak dao odgovarajuću odluku na žalbu, bilo da je odbije uz obrazloženje ili pak uvaži uz takođe adekvatno obrazloženje i omogući slobodni pristup informacijama.

Tuženi se poziva na odredbu člana 14 stav 3 tačka b) (istina, ne navodeći tu odredbu) ali navodeći smisao iste po pitanju činjenice da odbija dostavljanje podataka koje naziva ...nepostojanje javnog interesa u konkretnom slučaju... tog zakona kojom je propisano da ako se odbije pristup informaciji, bilo djelimičnoj ili cijeloj informaciji, nadležni javni organ dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva. Dopis treba da sadrži zakonski osnov za status izuzeća informacije uz navode članova ovog zakona na koji se poziva kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa (a); obavještava podnosioca zahtjeva o pravu podnošenja zahtjeva određenom organu, a što uključuje neophodne podatke za kontakte sa takvim organom, krajnji rok za podnošenje žalbe kao i rok za podnošenje žalbe.

Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka, odgovarajući na navode tužbe, iznosi protivljenje „nosilaca podataka“ i iznosi nepostojanje javnog interesa, u konkretnom slučaju s tim da je takvo pozivanje neutemeljeno i nije u skladu sa zakonom na temelju kojeg je tužilac podnio zahtjev.

Zadatak tuženog bio bi, kratko rečeno, da u cijelosti udovolji zahtjevu tužioca, odnosno da donese odgovarajući pravni akt o odbijanju žalbe, izjavljene zbog nedonošenja odgovarajućeg akta ali svakako ne prepiska sa tužiocem, koja se ne temelji na odredbama zakona koji reguliše ovu oblast.

Djelimičnim udovoljavanjem i nakon toga, dostavljanjem obavijesti tužiocu, tuženi nije postupao u skladu sa zakonom, a obzirom da su ispunjeni formalni uslovi za primjenu instituta sadržanog u odredbi člana 17 ZUS, sud je odlučio kao u izreci presude.

Kod takvog stanja stvari, tužba je osnovana pa je sud uvažio na temelju odredbe člana 31 stav 4 ZUS i naložio tuženom da u zakonom predviđenom roku, odluči o žalbi tužioca na način, kako to tuženi smatra ali u skladu sa zakonom.

Za tužioca su nastali troškovi u vidu troškova sudske takse u skladu sa odredbama Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 73/08, 49/09, 67/13 i 63/14), koji predstavljaju nužne troškove u smislu člana 6 Zakona o izmjenama i dopunama ZUS („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 63/11), koje troškove je sud dostigao.

Zapisničar
Alma Ahmetović Ramić

